

Пенчо Славейков

Желанията смятах суета...

Желанията смятах суета,
и отчужден, другарко, от света,
жесток на дело, по-жесток на дума,
аз слънцето дори посрещах с глума.

И с клетва дигах неведнъж ръце.
Докле се спрях на твоето сърце
пред златните благословени двери.
Крило над мене ангел тих разпери.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова, Милена Тодорова и Мартин Митов

Публикация

П. П. Славейков, Събрани съчинения в осем тома, том 1. Български писател, С. 1958
П. П. Славейков, Съчинения. Том II. Лирика. Фигура, С. 2003.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6596>]